

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o emeryturę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 stycznia 2015 r.,

zażalenia organu rentowego na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2014 r.,

**przekazuje zażalenie do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu
w innym składzie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – w sprawie S. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych o emeryturę na skutek apelacji S. S. od wyroku Sądu Okręgowego w W. XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 lutego 2013 r. – wyrokiem z dnia 18 czerwca 2014 r.: - zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych z dnia 14 sierpnia 2012 r. znak: [...] i przyznał S. S. prawo do emerytury od dnia 1 marca 2012 r., stwierdzając odpowiedzialność organu rentowego, zgodnie z art. 118 ust. 1a zd. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (pkt. I); - zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych na rzecz S. S. kwotę 1.472,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje (pkt II).

Sąd Apelacyjny na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 2 ust. 2, § 12 ust. 2 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490.), biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika odwołującego się związany z reprezentacją ubezpieczonego w postępowaniu sądowym postanowił, jak w punkcie II wyroku (zgodnie z przedłożonym przez odwołującego spisem kosztów).

Organ rentowy od powyższego postanowienia wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie § 2 ust. 2, § 12 ust. 2 oraz art. 13 ust. 1 pkt 2 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. poprzez zasądzenie od organu rentowego na rzecz pełnomocnika ubezpieczonego kosztów zastępstwa prawnego w wysokości nieznajdującej oparcia w obowiązujących przepisach prawnych oraz nieznajdującej uzasadnień w stawkach dla spraw o świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Mając powyższe na uwadze organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 60 zł za instancję pierwszą oraz 120 zł za instancję drugą, tj. minimalnych stawek przewidzianych dla spraw z zakresu ubezpieczenia społecznego oraz zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381, powoływana dalej jako ustawa zmieniająca) został zmieniony art. 394² § 1 k.p.c. Zgodnie z jego obecnym brzmieniem, na postanowienia sądu drugiej instancji, których

przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Jednocześnie zmianie uległ art. 394¹ § 1 k.p.c., który obecnie nie przewiduje już zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Według art. 9 ust. 6 ustawy zmieniającej, przepis art. 394² k.p.c. w brzmieniu nadanym tą ustawą stosuje się do zaskarżenia orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie ustawy, a więc po dniu 3 maja 2012 r. (art. 11 ustawy zmieniającej).

Oznacza to, że z dniem 3 maja 2012 r. w miejsce zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji o kosztach procesu przysługującego do Sądu Najwyższego, ustawodawca wprowadził do Kodeksu postępowania cywilnego rozwiązanie polegające na możliwości zaskarżenia takiego postanowienia zażaleniem do innego składu tego sądu (tzw. zażalenie poziome). W następstwie powołanej nowelizacji art. 394¹ § 1 k.p.c. i art. 394² k.p.c., do rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego jako sądu drugiej instancji w przedmiocie zwrotu kosztów procesu (postanowienie w tym zakresie wydane zostało w dniu 18 czerwca 2014 r.) właściwy jest ten Sąd w innym składzie, a nie Sąd Najwyższy.

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na treści art. 200 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.